

GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRĂȘOV

Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
unui comitet de redacție.

Atelierele tipografiei „Astra” Tf. 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 2.

STEAG RIDICAT LA,

1838

GHLBARITIU

ȘI SFINȚIT DE LUPTUL PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATĂȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU

MUREȘENII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BRĂȘOV

B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513
Abonamentul anual lei 200. Autorități și Societăți lei 500.
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 11

8 Februarie 1942

Anul 105

Războiul

de V. Branisce

Din colțul tihnit de-acasă, fiecare din noi este mai mult sau mai puțin strateg. Urmărim acțiunile militare, înregistrăm realizările, enunțăm cu încredere de nesdrăcinat părerile noastre critice și prin câteva afirmații categorice soluționăm toate problemele războiului.

In această perspectivă, operațiunile militare se reduc la o simplă valoare speculativă:

„Ar trebui să acționăm astfel... să ocupăm linia cutare... să lovim acolo... să încercăm dincolo”.

Pentru unii, întreg războiul se limitează la aceste sterpe atitudini.

*

In acest timp, gerul și viscolul, înfrății în urgie taie respirația sutelor de mii de piepturi.

Intre cerul apăsător de iarnă și pământul ce refuză până și cel din urmă adăpost, soldații noștri stau cu neclintită încordare în locurile comandate.

Ei nu-și pun nicio întrebare. Nu dau nicio soluție. În stepă sau pe țărâmul mării ei știu un singur lucru. Să îndeplinească cu cinste misiunea ce le-a fost încredințată și să asigure, prin jertfa lor, un viitor mai bun și mai drept neamului și țării lor dragi, pentru care și-au părăsit rosturi și-au plecat să înfrunte moartea.

Și unul câte unul se desprinde din rânduri. Pentru cel căzut în fruntea unității un altul trece la comandă; camarazi legați în veșnicie de același destin izbăvitor.

In bubuitul neîncetat al armelor ucigătoare, în adâncul scormonit al pământului, care nu cruță nici osemintele, în jertfa de sânge de fiecare clipă... acolo-i războiul.

*

Dar epica lui măreție se desprinde din puterea credinței a celor rămași. Se desprinde din ofranda celor ce primesc lovitura destinului, cu inima întărită de necesitatea jertfei, adusă la temelia marilor înfrățiri românești.

Când învățătoarea Ana Drăgănescu, din Trăistent-Prahova, vestește, celor ce l-au cunoscut și apreciat, moartea eroică a sofului ei, „împietrită de durere, dar mândră de jertfa lui și de sarcina de a fi rămasă să înfrunte singură vijelia vieții, la cârma de onoare și răspundere a celor nouă plâpânde vlăstare” ea se înșirue în primele rânduri ale celor ce vor aduce izbânda de veacuri a neamului.

Ea și micuții orfani, ce vor purta în suflete mereu viu chipul aceleia ce-a căzut în fața Sevastopolului pentru dobândirea dreptății românești, pentru întregirea țării în dreptele-i hotare și pentru întărirea neamului.

Cu gândul la aceste luminițe aprinse, s'a stins cu seninătate locotenentul Ionel Drăgănescu, în aprigele lupte din preajma Crăciunului.

Iar în cel din urmă spasm al vieții, el a văzut licărind din seninul boltei înstelate pe Condrea, Dan, Dragoș, Florin, Florica, Viorela, Ana, Ovidiu, Corneliu...

Aurel C. Popovici

de I. Bozdog

In ziua de 10 Februarie 1942 se împlinesc 25 ani dela moartea marelui gânditor politic și învățat naționalist. Trupul lui împărătește soarta marilor martiri ai luptei pentru unitatea tuturor Românilor. Țărâna lui așteaptă ziua marii reînvieri a neamului de pretutindeni, în cimitirul din Geneva, ca și trupul firav al lui Bălcescu în Palermo, ca și osămintele mucenicului Vlădică Inochentie Micu — la Roma și ale neastâmpăratului cerșetor dumnezeesc Gh. Șincaiu la Sinea în Rusia subcarpatică.

Aurel C. Popovici a fost nu numai un filosof politic ci și un mare și activ combatant în arena realizării drepturilor integrale pentru neamul său.

Ca gânditor politic a urmărit, în fond, aceeași dorință unanimă a neamului, de a fi nu numai un suflet ci și un singur trup. Calea aleasă și întezărită de el ca o posibilitate a acestei realizări a fost mai norocoasă decât calea bătută de Bălcescu, Russo și alți bărbați mari, partizani și ei ai unui imperiu român federalizat. A. C. Popovici voia slăbirea dușmanului de veacuri al neamului, cu care nicio înțelegere n'o vedea posibilă, iar aceasta se putea ajuge prin încheierea mai întâi într'un singur mănunchiu a Românilor din Monarhie, care apoi vor găsi repede și natural drumul federalizării cu tânărul regat român care-i va îmbrățișa cu căldură frățească. Urmărea deci ca dintr'o situație etnico-geografică să facă o realitate politică.

Opera lui fundamentală „Statele federale ale Austriei” este un monument de gândire și plămuire constituțional-politică genială, care a ajuns să se impună și să formeze mentalitatea și atmosfera prielnică a cercurilor austriace și germane, care au înțeles că drumul arătat de A. C. Popovici este singurul și ultimul pentru salvarea monarhiei și consolidarea rasei germane

în mijlocul mării slave, ce amenința cu înghițirea nu numai Monarhia ci înseși posibilitățile de încheiere ale elementului german.

Presă evreiască din Monarhie prin vâlcările și insinuările ei neîntrerupte a făcut cel mai mare rău emancipării naționalităților și a luptat cu sălbatică ură împotriva planurilor de emancipare și crearea de blocuri naționale, așa cum le plănua A. C. Popovici și cum erau călduros susținute de Arhiducele Francisc Ferdinand, moștenitorul tronului, un convins și necondiționat susținător al creierii statelor naționale și al ștergerii privilegiilor de exploatare ale sistemului dualist în vigoare. Evreimea avea tot interesul, căci ea și-a trăit epoca de aur în acest sistem politic și devenise primcălăul doctrinar și factorul economic de sufocare a naționalităților, așa cum a rămas până astăzi într-o parte a fostei Monarhii.

Acest plan de federalizare mai avea dușmani tot atât de hotărâți și pe Polonezi, care-și asiguraseră o autonomie și care strangulau în aceeași măsură cele 6 milioane de Ucraineni din Galizia ca și Moravii care urmăreau distrugerea Sudeților în număr de mai bine de 3 milioane. Afinitatea intereselor de sugrumare și-o expropriaseră trei naționalități mici, care abia numărau 14 milioane față de celelalte 25 milioane naționalități, dintre care Români formau, în cadrele acelei Monarhii, o unitate de aproape 4 milioane suflete.

Lupta lui A. C. Popovici începe în preajma Mileniului, a cărui sărbătorire prin fastul său trebuia să amuțească conștiințele siluite ale naționalităților, fapt ce biciuia sensibilitatea și onoarea națională a acestora, care nu

Continuare în pagina 3-a

Semne bune

de Dr. D. Chirculescu

In ultima vreme au apărut în presă articolele D-lui Dr. Lupu și ale D-lui profesor Popa-Liseanu privitoare la originea Românilor și la limba vechilor Daci, care au fost citite cu mult interes. Asemenea preocupări găsesc o caldă primire în opinia publică de astăzi.

Ne aducem aminte, prin contrast, de vremuri, nu prea îndepărtate, când ziarele își umpleau coloanele cu calomniile sau acușările personale, cu relatări detaliate de evenimente diverse de alcov sau de deșartă vorbărie politicianistă, cu tămăieri de potentați și câte alte mărunțisuri aduse cu stăruință în văzul nostru din mālul vremii aceleia.

*

Este reconfortant să vezi că presa se ridică din vechile greșeli spre a se apropia de adevărata ei funcție națională și socială.

Este reconfortant, deasemenea, să constatăm că unii oameni politici isbutesc să-și scuture de pe umeri mărunțisurile care le acopereau adevăratele posibilități constructive, să se ridice dela particularismele sterile la generalitățile creatoare, spre a lua în piept discuțiile care privesc marile și înalte probleme ale Neamului.

*

S'a spus că fiecare popor își are conducătorii pe care îi merită. E cu siguranță tot atât de adevărat că fiecare popor își are presa pe care o merită. Căci, între opinia publică, pe de-o parte, și presa

— Continuare în pagina 3-a —

FOILETONUL
„GAZETEI TRANSILVANIEI”

LXXV de ani

dela înființarea Academiei Române, 1866-1941

de Aurel Marin

Intr'o sărbătorească prezentare grafică sunt tipărite cuvântările rostite la 29 Maiu 1941 de către d-l prof. C. Rădulescu-Motru, atunci Președinte al Academiei Române și d-l Al. Lapedatu, secretar general al Instituției, cu ocazia celei de a 75-a aniversare.

Expunând temeiurile care au dus la înființarea, în 1866, a Societății literare române, care avea să devină Academia de azi, cu referire specială asupra scopurilor propuse și, în parte, realizate, d-l C. Rădulescu-Motru ne arată diferitele faze prin care a trecut nobilul așezământ de cultură națională, trasând întregul istoric, în linii mari.

Deosebit de interesantă este cons-

tatarea că fie sub denumirea Societatea literară română, fie sub aceea de Societatea Academică română, Academia de azi și-a păstrat un rost bine definit, de cultivare și conservare a limbii, dela care nu s'a abătut nicio clipă, oricare au fost împrejurările de tot felul.

Se trece apoi la menționarea activității, dela început și până la data aniversării, pentru mai deplina înțelegere a căreia vom apela la a doua cuvântare, a d-lui Al. Lapedatu, prin care ni se consemnează ambianța epocii cum și date amănunțite privind: inaugurarea, organizarea, membrii, publicațiile, biblioteca și colecțiile, fondurile și fundațiunile, premiile, etc.

Scopul înființării Academiei Române, dela întâia sa formă și până astăzi, a rămas același: stabilirea ortografiei, întocmirea gramaticii și a dicționarului limbii române.

La această operă erau să fie chemați reprezentanții intelectualității române de pretutindenea.

Extragem din succinta dare de seamă a d-lui Alex. Lăpădatu câteva rânduri lămuritoare. E vorba de primirea membrilor Societății literare române la București:

„Dela șosea, într'un lung și impunător cortegiu de trăsură, fură conduși, pe un parcurs de două ore și în mijlocul ovațiunilor publicului ieșit întru întâmpinare, la Biserica Sf. Gheorghe-Nou, unde se făcură rugăciuni de mulțumire lui Dumnezeu că ajutase să se ajungă frați din toate părțile pământului românesc împreună, pentru un scop așa de ideal”.

Academia, atunci și acum, merge pe linia destinului neamului întreg, luptând pentru cel dintâi și cel mai mare bun al acestuia: limba.

INSTANTANEE

Să ajutăm păsărelele

O învățătoare cernăuțeană prin drăgălașa poezie apărută în numărul de față al ziarului nostru face — precum vedeți — apel la copiii buni de-a venit în ajutorul bietelor păsărele, atât de crunt lovite cu iarna aceasta grea. Mă asociez și eu, la rândul meu, rugând pe mame de-a înlesni copiilor să facă gestul acesta frumos, procurându-le semințele necesare. Sămânța de cânepă e blocată, se găsește însă la Hala agronomă — poate și în alte prăvălii — semințe de floarea soarelui, pe care sdröbrite puțin ca să fie mai ușor la descoperit, le mănâncă pasărele bine. În cazul cel mai rău, chiar și mălaiu, făina care rămâne în sită după ce o cerni, împreună cu tărâța, așezată într-o cutie de lemn sau carton, o culeg păsărelele flămânde până la cel din urmă firicel. Pâne și orice altă mâncare frământată cu apă îngheață imediat. Stigleți și multe soluri de păsări cântărețe își părăsesc pădurile din cauza gerului și vin pe la curțile oamenilor să caute hrană. Să nu fim cu inima de piatră. Să le ajutăm. O pasărică nu poate răbda de foame decât două zile. Când măt e și ger, cum e acum, pasărea flămândă cade din sbor. Așa rămân grădinile noastre de le năpădește omida, pentru că noi nu avem grijă de păsărele în timpul iernii.

Un locutor din Șcheiul Brașovului mi-a povestit că sub o pătură cu care acoperise el niște fân într'un șopron a găsit dimineața — acum vreo săptămână — 16 vrăbiuțe înghețate. Să ne facem deci o icoană câte păsărele nevinovate au pierit cu gerul acesta din urmă numai din cauza indiferenței noastre. Mă surprinde că prin școli nu se face propagandă pentru ajutorarea pasărilor în timpul iernii. Ar fi foarte binevenită.

Aflându-mă, înainte cu câțiva ani, într-o zi de iarnă, la Viena, m'am dus într'un parc să văd minunea despre care îmi povestise un cunoscut. Era înaintea amiezii. Un bărbat își făcu apariția la intrarea parcului purtând în mână un coș cu semințe. Inaintând pe alee către o bancă, am văzut cum din toate părțile, din ramuri, din aer, din senin, puzderie de păsărele se îngrămădiră asupra lui îmbrăcându-l din cap până în picioare într-o haină vie roșetică-sură. Îi ciuguleau din palmă, din buzunare, din borurile pălăriei, semințele. Se lăsau prinse de el și mângăiate.

De două ori la zi îndeplinea omul această îndeletnicire plăcută. Era trimis din partea Soc. pentru protecția animalelor. Or, neexistând — durere — și la noi o astfel de societate trebuie să luăm singuri inițiativa: să dăm, să ajutăm cu mâna noastră.

Ecat. Pitiș

Scrisori către și dela Gh. Barițiu

de **Candid C. Mușlea**

Brașov, 16 Sept. 1877.

Prea iubite tată!

Gropul cu cei 17. Napoleoni i-am primit vineri, i-a schimbat Nenea Iancu (Velizarie) cu câte 9 fl. 53 cr. Am luat pe toți suma [de] 162 fl. Din aceia 125 fl. îndată i-am trimis la D. Kamne (unde-și tipărea Calendarele!), venind mai de multe ori, a întrebat dacă am primit pentru dânsii banii. Contul l-am primit soldat.

Maistărul Moldovanu încă se roagă a i se trimită ceva bani, că nu-i dau pace lucrătorii. Ne cerea cel puțin 30 fl., neavând alte locuri de pe unde să ia. Din casa cheltueli i-a dat mami 10 fl. Din rest s'a cumpărat de 4 fl. ușa pentru spârherd și fierul cel vechiu l-a prelucrat lăcătușul 15 Kilograme, pentru furt cere câte 40 cr., lucrul maistărului 15 fl., grătarul, cutii și altele vine pe 40—50 fl. Luni sau Marți vrea să se apuce de el, dacă vă învoii. Dânsul altcum sunt gata, dar ferestrele încă nu s'vopsite până pe săptămâna viitoare. A vorbit mami cu D. Isak. Dânsul zice că sticla de Boemia costă 4) cr., celelalte câte 35 cr.

Eu am pus țudula („zudula“) la poartă pe amândouă părțile. La unii le trebuie casa tuși Tichiu („ciki“), la alții tot, iar la unii [le] sunt prea scumpe cu 160—150 fl.

Lelița Carolina²⁾ pleacă peste vro 8—10 zile la Viena cu fratele dânsi și cu un avocat. Până p'atunci Dumneavoastră vă întoarceți. Se zice că a rămas stare de 60 mii. Ar fi dorit să fiți aci [pentru] a o lumina în afacerile dânsi.

Vă sărut mâinile și vă doresc sănătate și vă rog a vă cruța și păzi pe lângă bătrânețele Dvoastră. Rămâu a dumneavoastră fiică

(ss) Maria

Contum(?) nu s'a putut niciuna plăti, având să cumpărăm mărci de 3 fl., lemne de 6 fl., niște scânduri pentru stobor de 2 fl. Restul rămâne câte 1 fl. pe otie(?). Vă înștiințez [de] toate acestea, ca să vă puteți împărți. 48 fl. rămăsesse cu totul pe sama casei; avem la mână 12 fl.

Tot eu.

— Va urma —

¹⁾ Maria Panaiot, sora Sofiei Velizarie. Din cauza unei dragoste nenorocite, suferea de nervi. Ea i-a dăruit lui Barițiu cele două case.

²⁾ Mama librarilor editori Nicolae și Ioan Ciurcu. Carolina născ. Carcalachi, soția marelui comerciant Ioan Hagi Ciurcu.

Dintre sutele de scrisori ce ne-au rămas, cele mai multe adresate de către frați și fiice lui G. Barițiu și dintre cele mai puține la număr, adresate de către marele Român prietenilor și colegilor săi de ziaristică, nu vom publica decât o parte, pe cele mai interesante. Celelalte vor rămâne, păstrate cu pietete, în muzeul Astei-Brașov, unde cercetătorii le vor putea vedea și studia.

În ele aflăm multe lucruri interesante, necunoscute până astăzi, atât despre personalitatea vrednicului bărbat, cât și a copiilor și a fraților lui.

Începem cu cele scrise de soția, frații și fiicele lui G. Barițiu. Dela soția lui ne-au rămas numai două.

Ea nu cunoaștea decât în mică parte caracterele latine și, Grecoaică romanizată fiind, nici limba românească nu și-a putut-o însuși cum ar fi fost de așteptat.

În cea dintâi, scrisă de mâna ei, ortografia — care și de altcum era pe atunci mult deosebită de cea de astăzi — lasă mult de dorit. Interpunctia lipsește aproape cu desăvârșire, în loc de punct folosind uneori o virgulă dublă. Numele localității de unde scrie, ca și anul, lipsesc.

Bărbate dragă,

Văz că scrisoarea ați primito și scrii că să săzi cât otu vrea, ieu săzi bine aici că nam nici o grijă de casă dar Aureli au ris de nu au mai putut. De ce nu mai scrii că n'ami trimeți bani să mă prenumăr și sânt silită să rămâu aici, știu tu bine înprejurălelor cum stă dacă au veni și Victo ri apoi sântem prea mulți, deocamdată doă săptămâni e destul a ședei Sămi trimeți bani să mă prenumăr p' Miercuri acum că p'aici așa au dat frăgu de tare să nu mă apuce vă o zăp dă p' drum, Alecsandru așa ie de năcăjit că nu lau făcut inspector și au pus un Sas sărăcios. Băiata așa e de frumoasă și drăgălașă parcă e Mariți care am avuto a dintâi, așa curajoasă, așa astăpt sămi trimeți bani ca să mă prenumăr Da-ă nu să cei dela Aureli și sămi spu că cât ai prenumărat dela Brașov până la Băligrad, ca să știu. Alt ceva nam ce să scriu. Imi pare bine de Mariți că să portă bine, o sărut dulce și să dea muierii[i] p' mormânt că me io traie cu socoteala cu Iancu. Sărut p' băieții lui Victori și rămâi a ta doritoare

(ss) Maria Bariț

Bola de holeră de abia acum au încetat.

24 Octo[m]vrie.

Pe o carte de vizită cu numele „Maria G. Barițiu“, ea scrie pe verso cu cirile: „Să trăiești la mulți Ani Bărbate dragă“. (Fără dată, fără indicarea localității de unde scrie).

A doua scrisoare, cu caractere latine, scrisă de fiica Maria, în numele mamei sale, i-a fost trimisă „Domnului George Baritz, București“ printr'un mesager. A fost lipită la colțuri (fără plic!) cu ceară roșie. Ortografia fiicei este tot atât de ciudată ca și a mamei. Nu e lucru de mirare, căci aproape toate fiicele lui Barițiu și-au făcut studiile în școli străine:

Bărbate dragă!

Scrisoarea am primito, și ce ai scrisu am vezutu, tôte cum le ai scrisu o se se urmedie, daru eu sîntu silita a pleca negreșitu duminica, ca timpu nu mai este, și asia me grōdia (groază) ca oi pleca prē tîrdiu, stii bine ca la plecare ai zisu ca se no lasu singura,

Aurelia încă au scrisu negreșitu ca pe craciunulu nostru se fim drecare d'n noi acolo, ori Victoria ori eu, ca se nu fie singura ca e frica, lu Victoria însă e mai greu a si lăsa casa și copii cu slujnicele scimbate (schimbate), Victoria zice ca daca nu me ducu eu, se duce ia.

Pe duminica mam hotărîtu a pleca negreșitu, scriemu pe cîndu sa te așteptamu.

Nu me de alta, pentru ia cu face-rea, daru me frică pentru se nu se mai întîmple cu titia (tăta=sânul! N Tr.) și ca să fiu acolo la facere, ca nare încredere în socrasa, ca nu știe a umbla. mal multu e ocupată cu circiuma, și nare cine se fie pe lînga ia,

remai ata doritōre

nevasta

Maria
Brasiovu în 15/27 Dec. 1874.

Pe pagina următoare fiica continuă, pentru sine:

Tati draga!

Ne avîndu de ajunsu cu banii ce am primitu de la posta, am cerutu de la Fabrica 20 fl. servitōrele încă au cerutu din simbrie, mami ne întrēba ca se ceara de la Fabrica bani de drumi (sic!), și cîtu? ve serutu manile, și așteptînduva sanatoși cîtu mai curîndu acasa.

remai a dumneavōstra

iubitōre și supusa

fiica

Maria.

Începând cu această scrisoare, vom folosi ortografia de astăzi, ca să nu mai obosim pe cetitori. Scrisoarea ce urmează o publicăm mai mult pentru a arăta cu câte multe și mărunte trebuia să-și bată capul G. Barițiu, în afară de înaltele sale preocupări.

Un ctitor al Românismului dela miazănoapte:

Episcopul Nic. Ivan

de **Dr. I. Mateiu.**

— Stărsit. —

Numai așa se explică curajul uimitor, de a fi acceptat în 1919, la vârsta de 65 ani, — când atâția dintre noi se retrag din luptă — sarcina imensă a înființării și organizării Episcopiei Vedatului, Fekacului și Clujului. Și omul, a cărui structură psihică nu cunoștea decât svăcnirile aprinse ale creațiunii, s'a dovedit vrednic de înălțimea operei grele la care se angajase. Sub privirile noastre, el a deslănțuit acolo valurile unei activități, atât de vaste în proporțiile ei, încât nu-i putem găsi asemănare decât în epoca de glorie a Mitropolitului Șaguna. Prin încordări de o energie antică, izvorite din fluidul unei voințe nebiruite, prin vraja unei puteri excepționale de animare a colaborărilor și de strângere a fondurilor, prin clarviziunea necesităților și disciplina împlinirii lor, Episcopul

Nicolae Ivan a restaurat, ca prin minune, vechea ctitorie a lui Ștefan cel Mare, dându-i, în curs de 17 ani, o organizare trainică și modernă, cum poate n'a cunoscut-o niciuna din eparhiile României întregite.

La 1919 nu vedeai în cuprinsul Episcopiei decât stigmatele unei robii de veacuri, ce pustiise sufletele și devastase chinuitele așezări românești din colțurile de întuneric ale Ardealului de Nord. Plângea ruina morală și striga revolta națională a unui popor, martirizat în credința lui religioasă, disprețuit în existența lui umană, și gătuț în aspirațiunile lui legitime de libertate politică. Era o atmosferă de tristețe și de părăsire generală, pe care n'o putea spulbera decât un idealism eroic și o energie neînfrântă.

Prezența lor fericită în sufletul Episcopului Nicolae Ivan a dus la marea prefacere, pe care am salutat-o atunci cu sentimente de mândrie și emoțiune. Parohii și protopopiate, biserici și mănăstiri, așezăminte de luptă și instituții de creștere teologică, fundațiuni numeroase și bogate achizițiuni de imobile, se iveau una după alta, în ordinea unui plan metodic, spre a ne da cetatea cea nouă a credinței strămoșești și a reînvierii noastre naționale.

Sinteza strălucită a acestei elaborări de proporții epice se oglindește în măreția ferme-cătoare a Catedralei ortodoxe din inima Clujului. Evenimentul sfințirii ei din 1933 depășise toate datele mari, ce au împodobit viața Ardealului descătușat. Căci nicăieri nu s'a realizat o lucrare mai monumentală, o operă mai gigantică în proporțiile ei și mai artistică în arhitectura ei neîntrecută. Ea era cea mai măreață probă a spiritului nostru creator, ce-și deschidea din nou — după 1000 de ani de opresiune — tezaurul splendidelor virtualități latine din Dacia superioară.

Dar tot atât de mișcător era să constatăm, că această superbă afirmare a existenței noastre naționale ne venea prin Biserica străbună, ca o mărturie a confundării ei depline cu rosturile eterne ale neamului, și în același timp ca o destăinuire a sufletului românesc, de a stăpâni în acest colț de lume prin simbolul divin al păcii lui Hristos.

Noi am căutat să fim, și în noua fază a expansiunii noastre libere, aceiași devotați prețuitori ai tradițiilor naționale, considerând Biserica și Școala drept coloane de bază ale dezvoltării și afirmării sufletului românesc. O experiență seculară, plătită cu lacrimi și dezastre.

Ziua Domnului

„Doamne, când te-am văzut flămând?...”

(Ev. Mat. XXV, 37).

Patru copii erau într'un pat: flămânzi, desculți și fără haine. Așa i-am găsit. Într'alt loc erau numai trei, dar mai erau și două femei bătrâne și ziua n-treagă n'au mâncat decât cartofi goi. Altă mamă era în lipsă mare și am auzit-o cum își blestema zilele.

Bărbații erau la datorie pentru Patrie.

— Nu huliți, le-am îndemnat, ci vă rugați lui Dumnezeu. Suntem prea mici ca să judecăm faptele Lui. Vremurile sunt aspre, dar după voia lui Dumnezeu se răduesc toate, nu după mintea și gândul nostru.

Așa a îngăduit Domnul pe pământ: bogați și săraci, oameni lipsiți sau îmbuibăți, drepti și plini de păcate.

Sunt fără număr faptele rele și se ridică întocmai ca valul mării mulțimea celor ce grăiesc fărădelege; de n'am avea însă credință și nădejde și într'altă viață, nimic n'ar fi mai vrednic de milă ca omul.

De altfel n'ar îngădui nici Dumnezeu atâta asuprire și suferință în lume, dacă n'ar fi înviere și judecată viitoare.

Cum ar putea Dumnezeu să rabde ca ființe plâpânde și nevinovate să îndure năcazuri, iar cei ce își petrec toată viața în desfătări și belșug să nu-și ia odată plată? Dacă, așa dar, Dumnezeu nu poate suferi aceasta, este hotărât că a pregătit o viață mai bună, în care cei ce au suferit și au luptat pentru credință să fie încununăți în văzul lumii întregi.

Atunci, spune Scriptura Sfântă, va veni Fiul Omului — Hristos Domnul — întru mărirea sa și toți sfinții îngeri cu El și va chema toate neamurile înaintea înfricoșatului său județ.

Unii vor fi binecuvântați să moștenească împărăția Tatălui, iar alții vor fi blestemați și osândiți la focul cel veșnic care este gătit Diavolului și îngerilor lui.

Și nu vom fi întrebați în fața judecării viitoare cum ne-am semănat sau îngrijit ogorul, nici câte apartamente ne-am închiriat sau zidit; știința și înțelepciunea vor fi fără preț, iar fără-delegile vor fi povară grea în cumpăna dreptei judecări.

Atunci o singură putere se va ridica cu tărie în fața scaunului plin de mărire: *iubirea noastră pentru suferința aproapelui*. Numai cu ea vom deschide cerul și binecuvântarea lui Dumnezeu se va pogori peste noi.

Tot atunci împărăția bunătății va veni și pe pământ. Când? În clipa când cel bogat se va apropia de cel sărac, cel bolnav și cel din închisoare va fi cercetat, cel gol îmbrăcat și cel flămând va fi hrănit; și când toți vor înțelege că mare păcat este de a cere milostenie, când însuși te poți osteni.

Prin lacrimile atâtor dureri și prin roua atâtor inimi milostive se va înălța semnul de biruință al creștinilor.

„In clipa aceea mare și sfântă, omenirea va avea fața dumnezească a lui Iisus Hristos, cel care a înviat din mizeria morții”.

Pr. Ioan Scurtu

Iată o boală al cărei nume este zilnic pe buzele multora. Il doare pe cineva capul, sau are puțin guturaiu, sau are puțină temperatură, sau se simte puțin rău, zice că este gripat, are gripă. Adevărul este că gripa este foarte răspândită, nu totdeauna însă indispozițiile de mai sus ale omului sunt semnele unei gripe.

Gripa este o boală contagioasă, epidemică și endemică (se găsesc în totdeauna cazuri izolate de gripă). Epidemii mari de gripă au fost în anul 1722 în Italia, unde boala a fost numită *influenza (influență)*, în anii 1889—90, și în anul 1918, când a avut un caracter mondial, fiind răspândită în toată lumea și când s'a numit gripă spaniolă, din cauza intensității cu care a bătut în Spania.

Am spus că gripa este o boală contagioasă fiind datorită unui microb, care a fost descris în anul 1892 de Pfeiffer și care se găsește în mucozitățile și expectorația bolnavilor de gripă. Boala se transmite direct de la om la om prin tuse, strănut, din cauza că microbul se găsește în salivă și în căile respiratorii (nas, laringe, trahee, pulmon). Ușurința comunicațiilor între diversele orașe și țări face ca gripa să se răspândească ușor și la distanțe mari. Contaminarea indirectă, prin obiectele bolnavilor de gripă, e discutabilă.

Frigul umed, schimbările bruște de temperatură, sunt cauze care predispun la îmbolnăvirea de gripă, ceea ce explică pentru ce cazurile de gripă sunt mai numeroase în anotimpurile reci.

Semnele bolii. Perioada de incubare (intervalul de timp dela data

GRIPA

de Dr. Valeriu Sflinghe

contaminării până la izbucnirea bolii) este de 1—2 zile. Boala începe brusc printr'o stare generală rea, frison (senzație de frig și tremurături), temperatură, grețuri, amețeli, dureri de cap, dureri deasupra ochilor, dureri în încheieturi și în tot corpul. Apoi guturaiu, lăcrămare, ușoare dureri în gât, laringită, bronșită cu tuse. Temperatura poate ajunge până la 39°—40°. Pulsul este foarte accelerat.

Durata bolii când nu survin complicații, oscilează între 2—7 zile. După gripă de regulă ne simțim câteva timp foarte obosiți.

Gripa se poate termina cu moarte numai în cazurile când bolnavii suferă de vreo boală a inimii sau a plămânilor — sau în cazurile de complicații ale gripei și mai ales la bătrâni. Dacă după 2—10 zile gripa nu se vindecă, sau nu se ameliorează, ci din contră, se agravează, trebuie să ne gândim la una din multele complicații ale gripei. Care sunt aceste complicații? În primul rând o *bronșită*, numită *bronșită gripală*, o *pneumonie* (aprinde de plămâni), o *bronchopneumonie*, o *congestie pulmonară*, o *edem pulmonar*, o *gripă septică*, o *pleurezie* sau o *tuberculoză pulmonară la început*. Acestea sunt complicațiile din partea plămânilor. Gripa se poate însă localiza și la alte organe. Așa putem avea o gripă *gastro-intestinală* cu vărsături și diaree, *nevrită* (inflamația nervilor), *meningită gripală*, *otită* (puroiu la urechea medie), *mastoidită* (puroiu la oasele nasului).

Toate complicațiile de mai sus sunt mai mult sau mai puțin grave,

pentru care bolnavii vor apela la staturile și ajutorul medicului.

Cum am mai spus stărușul bolii este variabil, după forma gripei și după complicațiile ei. De obicei benignă la cea mai mare parte a oamenilor tineri, sănătoși până la contractarea bolii, gripa poate fi fatală la bătrâni, la debili și la cei care suferă de inimă. Vom menționa că gripa agravează o tuberculoză pulmonară.

Tratamentul. Câtă vreme bolnavul are febră (temperatură) va rămânea în pat, într'o cameră bine încălzită și aerată. Contra febrei va lua piramidon, sau chinină, sau aspirină sau alte medicamente antipiretice (contra temperaturii). Bolnavul va lua ceaiuri calde cu rom, băuturi alcoolice (moderat) calde.

Complicațiile gripei comportă fiecare un tratament special, care se va face după prescripțiile medicului.

Profilaxia gripei (măsurile de prevenirea gripei) în caz de epidemie constă în primul rând în izolarea bolnavului. Circulația pe căile ferate, în autobuze, în tramvaie va fi cât mai redusă, aglomerațiile de oameni prin sălile de cinematograful, teatru sau alte spectacole, vor fi evitate, la nevoile școlile vor fi închise.

Vom face gargarisme cu antiseptice (apă oxigenată, etc.) sau vom ține la răstimpuri în gură diverse bomboane antiseptice (Anacot, Mentanol, Panflavin etc.), în nas vom pune picături de antiseptice (oleu gomenolat). Cei bolnavi vor tuși și vor strănuta în batistă, spre a nu imprăști microbul în atmosfera pe care o respiră și alții.

Teologia luptătoare

Editura Cugetarea — Georgescu-Delafras — a făcut un prețios dar intelectualității românești, publicând lucrarea I. P. St. Mitropolit al Moldovei Irineu: *Teologia luptătoare*. Cartea e un excelent manual de apărare a adevărilor credinței creștine. În literatura teologică-românească avem două feluri de cărți: unele încărcate de erudiție și se adresează specialiștilor și altele de propagandă și talmăcire a adevărilor credinței, pentru marea obște a credincioșilor. Evident, că și unele și altele sunt necesare. Dar pe lângă acestea, mai e nevoie de o literatură teologică, care să se adreseze intelectualului în general, carele după ce a gustat ceva din „pomul științei”, nu mai poate fi satisfăcut cu cărți de vulgarizare și nu poate fi câștigat de cărți de prea strictă specialitate. Lucrarea, de care e vorba, e un început minunat în această privință. Ea ocupă o poziție intermediară între cele două feluri de cărți de cuprins teologic dela noi. Prin aceasta ea e menită unei cât mai largi circulații, în lumea credincioșilor noștri intelectuali.

Numele de: *Teologie luptătoare*, nu trebuie să surprindă pe nimeni, în deosebi astăzi. Într'adevăr caracterul acesta militant al Teologiei rezultă și din caracterul agresiv al atacurilor ce s'au dat „crezului creștin”, de tabăra necredincioșilor în ultima vreme. E firesc, ca atunci când ateismul a devenit o dogmă de stat, ca în statul bolșevic, iar propaganda antireligioasă a luat forme sistematice și metodice și Teologia creștină, nu mai putea să rămână într'o „splendidă izolare” și în poziții numai defensive, ci trebuia să ia o atitudine mai activă și dinamică.

Biserica își dă perfect de bine seama de greaua misiune ce o așteaptă, acum în teritoriile eliberate de sub stăpânirea ateismului bolșevic. Acolo e o întreagă lume, în deosebi tineretul, care a primit o educație atee, care a fost deprinsă să creadă și mărturisească, crezul anticreștin, predicat de Iaroslavsky-Gubelmann și consorții. Nicio iluzie, nu este permis să ne facem în privința aceasta, întrucât propaganda

antireligioasă, a fost extrem de activă, utilizând toate mijloacele moderne de propagandă, teatru, cinematograful, radio, presa, cartea, afișul etc.. Prin toate acestea se combătea și caricaturiza creștinismul. Când cineva este pus să asculte două decenii melodia aceluiași cântec, chiar dacă la început îi displace, totuși prin deasa audiere va sfârși să-i placă. Astfel că toate acele suflete trebuesc desintoxicate de toate acele erori și minciuni cu care abila propagandă bolșevică a știut să le umple, iar adevăurile creștine puse în adevărata lor lumină, să fie restabilite în prestigiu pe care trebuie să le aibă.

Dar afară de utilitatea ce o prezintă această carte, în acțiunea misionară extraordinară, pe care biserica a început-o în regiunile recucerite dela bolșevici, ea e de o netăgăduită importanță pentru orice intelectual, care dorește să-și sprijine și documenteze, convingerile și pe alte temeluri, decât cele ce i le dictează inima. Din nefericire puțini sunt intelectualii la noi, care să aibă o informație, ori cât de aproximativă în materie religioasă. Și mai puțini sunt cei care își pot susține cu argumente raționale credința lor creștină. Multe sunt prejudecățile, confuziile și mai ales mare este ignoranța, în ce privește chestiunile religioase din multe suflete. Numai astfel ne putem explica, de ce atâția intelectuali creștini sunt gata să simpatizeze cu „teoriile” cele mai extravagante și cu curentele cele mai ostile și străine creștinismului. Astfel, că și din acest punct de vedere „Teologia luptătoare” oferă un vast material informativ și documentar pentru un intelectual care are conștiința demnității de a fi o „lumină” pentru alții. Numai în modul acesta se va cînnvinge fiecare ce diferență enormă este între Creștinism și Budhism, că între Creștinism, Teosofie și Spiritism e o prăpastie, că orice încercare de conciliere între el și Francmasonerie e imposibilitate etc..

În primele 7 capitole, se arată originea și ființa religiunii, precum și raporturile ei cu știința, morala, arta și

Verificarea sirenelor de alarmă

Comunicat

În cursul zilei de 9 Februarie a. c. organele Apărării Pasive ale Municipiului și jud. Brașov, vor proceda la verificarea, una câte una, a tuturor sirenelor de alarmă, prin sunete scurte de câteva secunde.

Se va face verificarea sirenelor Municipiului și a tuturor sirenelor dela toate întreprinderile din Municipiu și județul Brașov.

După verificarea fiecărei sirene se va face o verificare a tuturor sirenelor deodată, prin un sunet lung de 2 minute.

Publicul este înștiințat pe această cale să nu se alarmeze din cauza acestor semnale.

Eventuale alarme reale se vor transmite ca până acum prin sunete modulate și de o durată până la 2 minute.

cu societatea. În alte 7 capitole se expun argumentele raționale pentru dovedirea existenței lui Dumnezeu. Urmează apoi capitolele consacrate omului despre minuni, biblie, divinitatea creștinismului, concepția creștină de viață, problema răului. Nu sunt uitate curentele care formează religia multor intelectuali moderni, ca Teosofia, Spiritismul, Ocultismul, Francmasoneria. Sunt prezentate și cele 4 religii mari păgâne: Brahmanismul, Budhismul, Parisismul și Mahomedanismul, precum și Iudaismul. Cu o privire comparativă, asupra celorlalte confesiuni creștine se încheie lucrarea. Și numai din reproducerea titlurilor capitolelor se poate vedea importanța și actualitatea acestei lucrări, care constituie un adevărat: *Vade mecum în materie religioasă pentru intelectualul creștin*.

Pr. Aurel Radu

Cărți pentru plugari. Calendarul plugarilor

Este a 22-a carte anuală, pe care Societatea Inginerilor Agronomi o trimite la sate. O carte de peste 200 pagini, în care sunt cuprinse sfaturi și îndrumări în plugăria de câmp, în cultura pomilor, viilor și a legumelor, în creșterea vitelor și păsărilor, în cultura nutrețurilor și a tutunului și multe altele, din care nu lipsesc nici sfaturile gospodărești.

De 22 de ani Societatea Inginerilor Agronomi adună dela membrii ei, cele mai bune și mai potrivite sfaturi și le dă plugarilor, la începutul fiecărui an.

Este darul pe care inginerii agronomi îl fac plugarilor români, în fiecare iarnă. Este încă o dovadă a legăturilor dintre plugari și breasla agronomică; legături care se strâng tot mai mult.

Azi nu se poate face plugăria, așa cum o cer timpurile, fără sfatul și îndrumarea de aproape a inginerului agronom.

— „Când au intrat autoritățile noastre în Transnistria, țărani le-au întâmpinat cu această vorbă: nu avem agronom; nu are cine ne îndruma; nu putem face nimic fără agronom”. Așa scrie d-l inginer Ion Antonescu, președintele de azi al Societății Inginerilor Agronomi în cuvântul către cititorii acestui calendar.

Societatea Inginerilor Agronomi a stat la gânduri dacă nu cumva pe aceste vremuri grele, ar fi trebuit să suspende tipărirea Calendarului. Dar nevoia de stat bun și de îndrumare în plugărie a cerut să nu se țină seamă de aceste greutăți. Tocmai acum plugarul trebuie mai cu sârg sfătuit; tocmai acum nu trebuie să-l lăsăm singur.

Iată de ce suntem mulțumitori și recunoscători Societății Inginerilor Agronomi pentru această dăruire de muncă și de sfat bun, din care trebuie să iasă folos pentru țară și pentru plugari.

Celor doi ingineri agronomi, care au adunat și chivernisit această muncă și au împodobit-o cu aproape 200 de fotografii și desene, li se cuvine toată lauda. Dorim ca și în anii viitori să ne dea asemenea calendare, frumoase și folositoare.

Mulțumită publică

Reuniunea F. R. pentru ajutorarea văduvelor scăpătate „Azilul Suzana A. Mureșianu” din Brașov, exprimă călduroasele sale mulțumiri generoșilor săi donatori și sprijinitori, pentru frumoasele daruri în prânzuri, alimente și bani, făcute azilului său în cursul anilor 1940 și 1941:

D-na gen. Partenie (8 pr., 5 al., 5400 lei), D-na Miți Dr. Capătină (3 pr., 1 al.), D-na Paulina ing. Ionică (2 pr., 1 al.), D-na Col. Barozzi (2 pr., 1 al.), D-na Marioara Dr. Debu (1 pr., 1 al.), D-na Dr. L. Câmpeanu (4 pr., 5 al.), D-na preș. Tini Socaciu (1 pr., 1 al.), Restaurant „Luther” D-na Moșoiu (1 pr.), Restaurant „Ursu” D-na Cătănoiu (1 pr.), Rest. „Transilvania” D-na M. Popa (1 pr.), D-na G. Sorescu (2 al., 3000 lei), D-na Mărioara Dr. Moga (1 al.), D-na Steriu (1 al.), D-na Maria Ilie Savu (1 al.), D-na A. Tanasiu (2 al.), D-na Marg. Pizo (3 al., 800 lei), D-l Col. N. Strat (1 al.), Reuniunea F. R. (6 al.), O D-nă prin păr. V. Mereș (1 al.), D-na Elena Săbădeanu (2 al.), D-na Marg. de Reinck (2 al.), D-na prot. Elena Dr. Blaga (1 al.), D-l Maior Nagacewsky (9 al.), D-na Valeria Langa (2 al.), D-na Dr. Simona Neguș (2 al.), D-l Caius Pop (1 al., 1000 lei), D-l Dr. Voicu Nițescu (1 al.), D-na prof. Anușca (1 al.), D-na M. Burduloiu (1 al.), D-na El. Șafrano (1 al.), Biserica Sf. Adormiri din Brașov-Cetate prin păr. V. Mereș (1 al.), D-l Col. Cernea (1 al.), D-na Col. Ivașcu (1 al.), D-na Aurica P. Munteanu (1 al.), D-l Cons. Safirescu (1 al.), D-na prof. Moroianu (1 al.), Reuniunea F. R. din Brașov-Vechiu prin D-na M. Dr. Debu (1 al.), Elena Bucșa din cl. IV lic. ind. (1 al.), Cuiburile de fete V-VI (8 al.), D-na Aneta Ciulciu (lei 600).

Președintă: E. Socaciu

Secretar: Prof. N. Oancea

ROMÂNIA
Prefectura județului Brașov
Pretura plasei Feldioara

No. 200/1942

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați că, pentru completarea postului vacant de hornar al circ. de hornărit Feldioara, se va ține în localul Preturei Feldioara, concurs pentru ocuparea acestuia, la data de 4 Martie 1942, în conformitate cu disp. art. 6 din Regulamentul județean de hornărit.

Doritorii vor prezenta cereri cu actele cerute de art. 7 din zisul Regulament, care se poate vedea oricând la Pretura plasei Feldioara și primăriile din plasă, în zilele și orele de serviciu. Feldioara, la 29 Ianuarie 1942.

p. Pretor, I. Sibianu

Primăria comunală Araci, jud. Brașov

PUBLICAȚIUNE

La Primăria Araci, se află vacant un post de impiegat nou înființat.

Candidații la acest post trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de art. 61 din Codul Funcționarilor Publici. Salariul va fi cel prevăzut în cod și înscris în buget.

Postul poate fi ocupat și prin transferare, însă numai de către funcționari nemobilizabili, sau mobilizabili pe loc.

Cererile însoțite de toate actele necesare se vor înainta acestei primării până la data de 1 Martie 1942.

Araci, la 29 Ianuarie 1942.

Primar, Notar,
V. Rafiroiu Al. Moisa

Primăria Municipiului Brașov

No. 3.312/1942
Serv. financiar
Bir. Aprovizionări

Publicațiune

Se aduce la cunoștința locuitorilor din Municipiul Brașov, că până la ridicarea cartelelor noi, distribuirea pâinei se va face în baza controlului cartelei vechi, cu aplicarea stampilei brutăriei sau magazinului, pe dosul aceleia.

Brașov, la 3 Februarie 1942.

Primar, Notar,
N. G. V. Gologan.
Șeful serv. financiar și
al bir. aprovizionării
Indescifrabil.

PREFECTURA JUDEȚULUI BRAȘOV
Serviciul Exproprierilor Evreești

Nr. 2209/1942.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală că acest serviciu închiriază, prin licitație publică, localul de prăvălie aflat în imobilul expropiat dela evreul Tabak Maurițiu, situat în Str. Regele Carol I Nr. 30 (fost prăvălie Consum).

Inchirierea se face pe termen de un an, cu începere dela 1 Martie a. c.

Se primesc la licitație numai comercianți români bine pregătiți, iar dintre aceștia sunt preferați refugiații.

Cei interesați vor prezenta oferta timbrată legal și sigilată precum și garanția legală la serviciul exproprierilor în ziua de 20 II. a. c. la orele 10 a. m. când se va ține și licitația verbală.

Administrator general,

General I. Schmidt

Șeful Serv. Expr. Evreești
Miculi Florea

Primăria comunei Satulung jud. Brașov
No. 212 — 1942

Publicație de concurs

Primăria comunei Satulung, județul Brașov, în conformitate cu dispozițiile art. 61 din Codul Funcționarilor Publici, publică concurs pentru ocuparea postului de dactilografă vacant la această primărie.

Salariul cel prevăzut în bugetul comunei pe 1942—1943.

Candidații trebuie să îndeplinească condițiile cerute de art. 3 și 168 al. b din Codul Funcționarilor Publici.

Cererile împreună cu actele doveditoare a cerințelor art. 3 și 168 al. b. din codul funcționarilor publici, se vor înainta Primăriei comunei Satulung, până la data de 1 Martie 1942.

Satulung, la 31 Ianuarie 1942

Primar, Notar,
Gh. Roșculeț. N. Cândea

Saci noui de cânepă

70x100, 60x100

precum și toate sorturile de sfoară, sfoară gudronată pentru industrie, prețuri originale ale fabricii, livrezăză prompt

„A X A” Agentură și comision
BRAȘOV

Clădirea Hotel Coroana Telefon 3906

CRONICA Sportivă

BRAȘOV

Bob

La campionatele naționale de bob, în continuare, s'au mai înregistrat următoarele rezultate tehnice:

Coborire bob 2 persoane:
1. Echipa I. A. R. (Ing. Frim—Boruzescu) timp 1 m. 44 sec.
2. Echipa M. I. A. (Cpt. Budișteanu—Tăutu) timp 1 m. 47 sec.
3. Echipa Milit. (Lt. Cojan—Leu Gh.) timp 2 m. 13 sec.

Coborire bob 4 persoane:
1. I. A. R. (Ing. Frim—Mareș—Borza—Boruzescu) timp. 1 m. 38 sec.
2. Peleş (Mărculescu—Vasilu—Ioanescu—Parimate) timp. 1 m. 47 sec.
3. Militari (Lt. Cojan—Niculescu—Vasilescu—Leu) timp. 1 m. 50 sec.

Se remarcă victoria echipei I. A. R.-lui în frunte cu teribilul Ing. Frim cucerind astfel două recorduri naționale, cucerind și Cupa M. S. Regelui Mihai I.

DIN ȚARĂ

Foot-ball

Campionatul Național de războiu va fi un adevărat campionat amator. Cu acest sistem, cu siguranță foot-ball-ul românesc va progresa.

Hockey

În continuarea turneului în străinătate H. C. Iuventus a suferit o nouă înfrângere. Iuventus a cedat reprezentativei Bernei cu rezultatul de 9:4 5:0—4:2—0:2.

DIN STRĂINĂTATE

Foot ball

La Montevideo, în cadrul campionatului Americii de Sud s'au înregistrat următoarele rezultate:

Argentina - Equator 12:0
Paraguay - Chili 2:0

Box

La Berlin, la box amator, Germania a învins Spania cu 5:1.

Fabrica de hârtie

Letea Zărnești

caută funcționar(ă) cunoscând lucrările de contabilitate. 1—3

DR. DAN-ION E. MOUCHA

Asistent de la Facultatea de Medicină din Paris
Medic-șef al Uzinelor „ASTRA”

Chirurg prin concurs al Spitalelor Minist. Sănătății.

Consultații de boli chirurgicale.
Operațiuni - Boli de femei și Urologie

Str. Vintilă Brătianu Nr. 1 A
(prin Aleea Regina Maria din Prund)

Zilnic dela 3—5 și 7—8 seara.

Portocale

proaspete cojite zilnic la Fabrica

„H E S S”

se găsesc de vânzare la toate prăvăliile respective cu prețuri de cost.

Informațiuni

Vieța și opera lui A. Bârseanu, de Horia Teculescu, care va apărea în curând, are nevoie de unele întregiri rezultate din corespondența acestui dascăl luminat. De aceea, toți cei care au scrisori dela A. Bârseanu, sunt rugați să le trimită d-lui Horia Teculescu în Sighișoara, urmând să le primească cu un exemplar din această operă.

Implinindu-se în ziua de 3 Februarie c. 6 ani dela moartea neuitatului episcop Nicolae Ivan, toate bisericile din eparhia Clujului, vor prăznuți pomenirea marelui Ierarh prin câteun parastas, ce se va săvârși în Dumineca din 8 Februarie a. c.

Asociindu-se la acest act de pioasă comemorare, fiii sufletesți refugiați la Brașov anunță pentru aceeași zi de Duminecă un parastas în biserică din Piața Libertății la ora 11 $\frac{1}{2}$ a. m. Refugiații din Ardealul de nord sunt rugați a lua parte.

Administrația Mesei studenților „Virgil Onițiu”, aduce mulțumiri d-lui Dr. Voicu Nițescu pentru frumosul dar de 1000 Lei, în loc de cunună pe mormântul prietenului Dr. Petru Debu, preot în Brașovul-Vechiu.

Bilanțul primei colecte pentru „Ajutorul de Iarnă” în municipiul și județul Brașov

Lucrările primei colecte pentru „Ajutorul de Iarnă” din municipiul și județul Brașov fiind încheiate, s'a întocmit și bilanțul acestei acțiuni, din care spicuim cifrele de mai jos.

În municipiu s'a colectat un total de 1.514.595 lei în numerar, efecte de îmbrăcăminte și alimente. Din acestea s'a distribuit numerar lei 756.753, rămânând un sold de 39.900 lei.

În județ, s'a colectat lei 1.726.036 numerar, efecte și alimente, făcându-se donațiuni în valoare de 801.207 lei. S'au distribuit ajutoare familiilor sărace, studenților și cantinelor școlare, rămânând un sold de 500.000 lei.

Pe categorii, au fost ajutați: 185 văduve și orfani, 19 invalizi, 1200 familii de mobilizați, 59 cantine și spitale și 1375 nevoiași diversi. Totalul ajutoarelor distribuite în municipiu și județ, se ridică deci la 2.256.330 lei.

Declarațiile de impunere fără amendă

Se aduce la cunoștința contribuabililor proprietari de case, că Ministerul de finanțe a luat măsura ca toți proprietarii de imobile ale căror venituri s'au majorat în timpul perioadei de recensământ 1933—1941, cu mai mult de 25%, să fie scutiți de amenda prevăzută de legea contribuțiilor directe, dacă până la data de 28 Februarie 1942 vor depune la Administrație sau la circumscripția de control respectivă, declarația prin care vor arăta veniturile reale de impunere pe anii precedenți.

Toți acei contribuabili care vor fi găsiți după acea dată de către Comisiunile de Recensământ care lucrează în prezent pe teren, că au avut venituri mai mari și nu le-au declarat li se aplică sancțiunile prevăzute de lege.

Micii meseriași și comercianți scutiți de ținerea registrelor.

În conformitate cu art. 4 paragr. 19 din Legea timbrului, sunt scutiți de ținerea registrelor și deci de timbrarea lor micii meseriași și comercianți supuși la patenta fixă și anume cei clasificați în Clasa I—VII inclusiv.

CRONICA RAZBOIULUI

Frontul diplomatic

În vreme ce de pe toate celelalte continente vin știri tot mai posomorite despre perspectivele americano-britanice iar agențiile de presă transmit veștile a tot mai multe evenimente menite a dovedi șubrezenia temeliei pe care stă mașina de război anglo-saxonă, Europa își strânge rândurile și reafirmă hotărârea ei de a-și croi o nouă soartă.

Călăuzit de imaginea unei lumi mai bune și de grija pentru soarta civilizației, ostașii noștri, alături de armatele marilor noștri aliați, nu pregetă o singură clipă pe calea unde au înscris nenumărate pagini de glorie, confirmate și sărbătorite în toate capitalele europene. Exprimând convingerea intimă a maselor și trupelor românești, crainicul emisiunii române dela Radio-Germania spunea deunăzi: „Măsura sacrificiilor românești va dicta mâine măsura drepturilor noastre în lumea cea

nouă”. Așa și este. Vitejii României, avântându-se către liniile dușmane, nu se gândesc în acea linie decât la faptul că sacrificiul lor va folosi Țării și generațiilor viitoare.

Luptând cum am luptat, în Răsărit, am reușit să ridicăm din pulbere piatra de hotar dărâmată de un dușman hulpav și lipsit de orice morală. Pe locurile unde se abătuse negura întunecată a mizeriei sufletești am instalat lumina altarelor, lumina slovei naționale și a graiului descătusat. Am refăcut din ruină, pe vechi pământuri voevodale, cîtitoriile de odinioară, școlile, liceele, teatrele și am plantat în Odesa instituții de cultură înaltă, menite a dovedi că, în plină luptă chiar, Românul nu uită ceea ce se cuvine sufletului și găsește mijloacele cele mai bune spre a satisface setea de bunuri sufletești.

Pe drumul reîntregirii totale

Ostași și comandanți au pornit cu voie bună și hotărâre pe drumul reîntregirii, înconjurând cu ultimul gând marginile pământului românesc sau străbătând prin sute de plozi de proiectile pentru a putea privi cu mândrie marea operă ce se desfășoară în urma lor. Nimic n'a putut să abată oastea română din drumul ei, pentru că din cheile Crivățului, peste câmpiile troenite

de zăpadă străbătea ecoul vocilor strămoșești, ale strămoșilor care au luptat și au căzut adesea pentru a înfăptui Țara cea luminoasă.

Cultul pentru strămoși și legea lor, ca și vrednicia generațiilor de azi, a refăcut hotarul din Răsărit. Dar lupta pentru reîntregire merge mai departe, până la izbânda ei totală.

Singapore în bătaia tunurilor japoneze

În vreme ce armata japoneză dela Nord pătrunde tot mai adânc pe litoralul Birmaniei, aflându-se la o distanță de 40 km. de Rangoon, cheia legăturii pe apă a Angliei cu China, peninsula Malaeză se află în întregime sub stăpânire japoneză.

Deși Englezii au aruncat în aer podul care leagă insula Singapore de continent. sperând ca prin aceasta să crezeze o piedică serioasă în calea înaintării japoneze, trupele Imperiului Soarelui n'au încetat nici măcar o singură clipă acțiunea lor ofensivă. Bateriile grele ale Japonezilor bat fără întrerupere instalațiile de aprovizionare și aerodromurile engleze de pe insula Singapore iar marea port este la rândul său bombardat de valuri neconținute de bombardiere.

Deși Singapore a fost înzestrat în ultimii ani cu o formidabilă fortificație, dispunând de tunuri de coastă cu o rază de acțiune de 35 km., capabilă să intercepteze orice intervenție inamică atât de pe uscat cât și de pe mare, totuși situația e văzută cât se poate de pesimist de către cercurile militare, iar în, zilele din urmă, radio Londra a

trebuit să recunoască posibilitatea unei evacuări a orașului. Situația e mult agravată din cauza lipsei vaselor de război, deoarece cele două mari unități menite a face garnizoana navală a Singaporeului, „Repulse” și „Prince of Wales” știm că au fost scufundate chiar în primele momente ale declanșării războiului în Pacific.

În același timp, conducătorii Indiilor Olandeze sunt foarte tulburați de hotărârea engleză de a părăsi Singapore, repetând că odată părăsite fortificațiile dela Singapore încetează orice posibilitate pentru Indiile Olandeze de a rezista unui atac mai energic japonez. Nici Australia nu vede cu ochi buni perspectiva de a se deplasa fazele cele mai acute ale războiului din Pacific pe teritoriul său și cere stăruitor guvernului din Londra să ia măsuri pentru salvarea situației atât cât mai există un minimum de șanse.

O intervenție engleză sau americană e condiționată însă de tonajul vaselor pentru transport și de tonajul vaselor de război. Ori din acest punct de vedere nu se poate întrevădea nici cea mai ușoară perspectivă.

Operațiile din Libya

Mersul operațiilor din Lybia constituie în momentul de față cel mai senzational episod al războiului și numele generalului Rommel, eroul din deșerturile Syrtei circulă pe buzele tuturor. Felul cum comandantul german a reușit să deoace prioritatea engleză, bazată pe o covârșitoare superioritate numerică, este comentat în toate chipurile, ajungându-se la concluzia că atâta vreme cât moralul unor trupe e superior ina-

micului, numărul acestuia nu mai poate conta.

Înaintarea germano-italiană, care se face actualmente în regiunea Barca cu un frumos succes, dovedește că demoralizarea trupelor britanice e chiar mult mai adâncă decât s'a crezut la început și fapt semnificativ în această privință e și împrejurarea că deși Englezii se laudau cu o puternică blocadă

de **Mardare Mateescu.**

navală în Mediterana, numeroase transporturi italiene și germane au reușit să ancoreze în Africa fără incidente.

Puterea de atac a Rușilor a slăbit

Ultimele știri sosite de pe frontul din Răsărit lasă să se vadă că puterea de ofensivă a Rușilor a slăbit foarte mult în ultima vreme. Începând cu partea de Nord a frontului, unde trupele finlandeze au început să simtă slăbiciunea presiunii inamice și coborând spre Leningrad, sectorul central și sectorul sudic până în Crimeea, atacurile nu mai au impetuoșitatea dinainte cu două-trei săptămâni, ceea ce ar putea fi o dovadă despre măcinarea lentă dar sigură a rezervelor sovietice.

Comunicatele oficiale nu înregistrează decât incidente cu caracter local, terminate în total cu sfârșirea incursiunilor inamice.

Lupta continuă și în aer, bombardierele germane urmărind mai ales identificarea aerodromurilor de iarnă ale Rușilor. În ultima zi au fost distruse la sol un număr de 23 avioane, aflate pe diferite aerodromuri sovietice. În sectorul central al frontului, avioanele germane în picaj au atacat cu succes mai multe coloane de transporturi, combinând bombardamentul cu salve de mitralieră și pricinuind astfel inamicului pierderi de gravă însemnătate.

În sectorul de Sud, atacurile sovietice au fost mai simțite în regiunea de Nord-Est de Taganrog. Aci au avut loc ciocniri între trupele germane și cele sovietice, terminându-se cu împrăștierea forțelor bolșevice cari au lăsat pe teren materiale, tunuri, morți și un număr de prizonieri.

Comunicatele mai indică o pronunțată lipsă de alimente în rândurile trupelor sovietice, din cauza defectei funcționării a coloanelor de aprovizionare. Unii prizonieri indică chiar că parte dintre comandanți folosesc numai pentru ei anumite alimente, pe cari le schimbă cu populația civilă.

La toate acestea trebuie să mai adăogăm succesele submarinelor germane care au mai scufundat încă 8 vase de război americane, aproape de coasta Americii.

Și astfel, zi cu zi, în sufletele Românilor de pretutindeni se întărește credința în victoria finală care va avea să pună națiunile în drepturile lor firești.

Curierul „ASTREI” Brașov

Conferința dela Bran-Poarta

În ziua de 8 Februarie vor ținea conferințe în Bran-Poartă dl. Prof. I. Bozdog și dl. V. Stinghe.

Cu această ocazie i se va da cercului cultural Biblioteca populară și va fi instalat aparatul de radio.

Școala țărănească Brașov

Cursurile teoretice și practice s'au început cu elevele primite. Să nu ni se mai adreseze cereri de primire în școală, deoarece nu mai avem loc de adăpostire.

Redactor responsabil
ION BOZDOG